

Munkebo Miniby runder et skarpt hjørne

Af **Kim Jørstad** – bragt på Kerteminde Netavis 12. januar 2021.

Foto: **Emil Andresen**.

Artiklen er frikøbt fra avisen.



Selv på en regnfuld dag i januar tager minibyen sig godt ud. Nogle af husene er pakket godt ind for at beskytte mod vejr og vind. Foto: Emil Andresen.

Den 17. januar er det 25 år siden, at Munkebo Miniby blev etableret som attraktion og forening. Under normale omstændigheder ville det blive markeret med fest og farver, men det kan ikke lade sig gøre i en coronatid. Måske bliver det muligt at feste til maj i stedet.

– Egentlig lå her et vaskeri, husker Mona Frederiksen, der har været med i minibyen gennem alle 25 år. – Min mand og jeg hjalp med at fjerne alle de maskiner, der havde hørt til vaskeriet. Vi var flere om det, og jeg kan huske, at Kurt Sinnet sagde, at "Vi må kunne lave et eller andet her, men hvad skal vi finde på?" Dengang opstod ideen om en miniby, og Kurt Sinnet blev den første bestyrelsesformand. Siden dengang har Mona været en af de faste aktive.



Mona Frederiksen nyder at komme i Munkebo Miniby hver dag i nogle timer. Foto: Emil Andresen.

– Jeg kan slet ikke undvære det, smiler hun. – Det gode kammeratskab betyder, at det altid er hyggeligt og rart at komme her, og der er altid noget at lave. – Jeg er ikke uddannet som håndværker, men jeg maler og hjælper med alt muligt. I de senere år har Mona Frederiksen specialiseret sig i at mure ydervægge med natursten op på de fuglehuse, der er blevet en pæn salgssucces for minibyen. – Vi lavet store og små fuglehuse og sælger dem til gæster. De små huse for 300 kroner og de store for 500.

– Fuglehusene er meget vigtige for vores økonomi, supplerer Arne Kristiansen, der er formand for foreningen bag Munkebo Miniby. – Efterhånden har vi nok solgt op mod 125, og nogle af dem står nu i Tyskland og Norge. Man kan sige, at fuglehusene er blevet en slags souvenir, som en del af vores gæster gerne vil have med hjem til minde om deres besøg her.



Arne Kristiansen ville ikke se passivt til, at minibyen blev kasseret. Foto: Emil Andresen.

Der er gratis adgang til minibyen, men gæsterne bliver opfordret til at give en skilling til støtte, og det er der heldigvis mange, der gør.

– Kommunen stiller hus og grund til rådighed, og vi betaler ikke forbrugsafgifter, men vi dækker selv alle udgifter til materialer, forklarer Arne Kristiansen.

I forhold til Mona er Arne Kristiansen en nybegynder i minibyen. Han trådte til i 2018, da der var seriøse planer om at lukke ned.

– Der var kun fire aktive tilbage, men jeg tænkte, at det ville være synd og skam, hvis minibyen skulle kasseres. Jeg er født i Munkebo, og jeg synes at minibyen giver et godt indtryk af vores historie. Indtil da var jeg formand i 'Munkebo Fodslaw', men den post trak jeg mig fra og begyndte i stedet i minibyen. Nu er det lykkedes at finde nye aktive og også en ny bestyrelse. Der er vel 100 medlemmer i foreningen bag minibyen, men langt de fleste er kun medlemmer for at støtte os. Vi har otte, der er meget aktive, og lige så mange, der kommer, når vi kalder.

Da det hele startede i 1996 var de frivillige i minibyen rundt at snakke med ejerne af bygninger i Munkebo for at finde ud af, hvordan de enkelte huse så ud i 1956, men hvorfor lige 1956?

– 1956 var det sidste fredelige år i Munkebo, smiler Arne Kristiansen. – Så blev værftet anlagt, og så begyndte en helt anden tid, så tanken var dengang, at udgangspunkter for minibyen skulle være 1956.

Arbejdsfordeling i en tid med corona

På grund af coronaen er der indført arbejdsfordeling for de otte faste aktive. Tre kommer om formiddagen og tre om eftermiddagen. De arbejder på fuglehusene og på renoveringen af de 105 huse i minibyen. En del af husene trænger til renovering. Det kan ses på dem, at arbejdet næsten var gået i stå i en periode.

Denne formiddag er Mona Frederiksen mødt op, dels for at tage en snak med Kjerteminde Avis og for at mure på fuglehuse. I en lille særskilt rum, der med et blink i øjet kaldes minibyens teglværk, arbejder Nina Kristensen med at fremstille tagsten på en meget speciel maskine udviklet til formålet. Nina har kun få måneder bag sig som aktiv i minibyen. – Jeg er en af de nyeste, fortæller hun. – Det var en bekendt, der fortalte, at her manglede folk, og så begyndte jeg.



Nina Kristensen arbejder i teglværket med at producere tagsten. Foto: Emil Andresen.

– Vi vil da gerne have et par stykker mere blandt de faste aktive siger Arne Kristiansen. Hvis vi er 10, så vil det være rigtig godt!

Mange besøgende

Den helt store opgave for minibyen er at tage imod de mange gæster, der kommer forbi. – De ser på minibyen og de aktive, blandt dem Arne Kristiansen, er altid parate til at fortælle.

– Sidste sommer fik vi besøg af 2.500 personer, fortæller Arne. – Langt de fleste, der kommer, er turister, men der kommer også en del lokale. 2020 var i øvrigt det første år, hvor vi havde åbent hver dag.

Arbejdet skrider stille og roligt fremad, og år for år sker der også særlige forbedringer. – Ved siden af de indtægter, vi selv kan sørge for, så får vi fondsstøtte til særlige projekter. I 2020 fik vi fx indrettet et informationstelt med plancher om Munkebos historie ved hjælp af støtte fra Velux Fonden. I første halvdel af 2021 vil vi indrette et børnehjørne på pladsen.

Vi har lagt mærke til, at det kan være svært at beskæftige børnene, når der er både børn og voksne på besøg. Børnene ser minibyen lynhurtigt, og hvis de voksne gerne vil høre

noget historie og se på nogle plancher, så vil de gerne bruge noget mere tid. Børnehjørnet bliver indrettet med støtte fra Vindmøllepuljen.

En tid var der tanker om at flytte minibyen til Munkebo Bakke. Her kunne minibyens huse komme til at ligge på samme måde i forhold til hinanden, som de gør virkeligheden. –Problemet ved at flytte til bakken var, at vi ikke kunne få værkstedet og vores mødested med, siger Arne Kristiansen. – Værkstedet er meget velfungerende, og det er utrolig vigtigt for os. Derfor var det godt, at den ide er blevet opgivet.



Værkstedet er velfungerende og betyder meget for minibyens aktive. Foto: Emil Andresen

Drøm om at udvide

– På længere sig håber vi at kunne inddrage yderligere et stykke jord til minibyen. – Det vil vi gerne bruge til de fem store gårde, der har været i det gamle Munkebo. I dag har vi kun

en af dem med i minibyen. Lige nu er den ide en del af den kommende kommuneplan, så må vise, om det lykkes at få det igennem.

Coronaen har lagt nogle bånd på hverdagen i minibyen, men til sommer bliver det forhåbentlig muligt at åbne op for gæster igen, og om alt går vel, bliver det også muligt at markere jubilæet i maj. Milepælen 25 år skal helst ikke forbigås i stilhed.